

Jyrki lacht, Jyrki huilt

DOOR NATASCHA KAYSER

Zouérat - Eergisteren nog was Jyrki Karsmakers de beste Nederlandse motorrijder. Ook de beste Belgische trouwens, want de 29-jarige zoon van motorcrosslegende Pierre Karsmakers heeft een dubbele nationaliteit. Gisteren was het heel wat minder gesteld met Karsmakers.

Hij viel hard van zijn motor en mocht van geluk spreken dat hij verder kon rijden. De motor van Karsmakers, die uiteindelijk 158ste werd, stond er gehavend bij gisteravond in het bivak in Zouérat. Grote stukken van de kuip ontbraken, deuken ontsierden de brandstoftanks, en de kastjes voor het roadbook en de GPS waren verdwenen. De coureur zelf was beurs, had last van verrekke schouderbanden, een zere hiel en elleboog en was een beetje dizzy. Maar bovenal was hij teleurgesteld. Of de tranen daarvan kwamen of van het stof dat door de keiharde wind in zijn gezicht werd geblazen, bleef in het midden.

Karsmakers ging voortvarend van start in de gemene zandstorm die het troosteloze, volstrekt verlaten landschap van Mauretanië geselde. „Het ging goed. Waarschijnlijk te

goed. Het stomme is dat ik net zat te denken 'wat zou er gebeuren als ik er met 150 tegen de grond ga?' En dat gebeurde natuurlijk."

Karsmakers' achterwiel gleed weg op de keitjes die in het zand lagen en juist daar zat een bult in de weg. „Iksloeg op volle snelheid over de kop. Ik ben lang blijven liggen. Daarna heb ik een hele poos in een auto van een cameraploeg gezeten. Die mensen hebben me geholpen de contactkabel te repareren, want ik kon niet meer starten."

Omdat zijn roadbook was afgebroken, moest Karsmakers de sporen van anderen volgen. Die leidden veel kanten op en uiteindelijk zelfs de goede. „Maar ik ben onderweg in de duinen nog heel veel mensen tegengekomen die stonden te sukken. Er zullen veel uitvallers zijn, vrees ik."

Bij de auto's ging het vrijwel hetzelfde als bij de motoren: Cor Euser en Gerard Jimmink waren eergisteren de beste Nederlanders, maar raakten gisteren uren achterop door een kapotte achterbrug. Het euvel kon pas na een lasreparatie, die heel veel tijd in beslag nam, worden verholpen. Gerard de Rooy haalde gisteren wat in van de achterstand die hij eergisteren opliep op de Rus Vladimir Tchagin. Het serviceteam was de hele nacht bezig om de truck van

de jongste De Rooy weer op te lappen: nieuwe deur, nieuwe voorruit, de bak lassen, uitdeuken en bijwerken. Bij vertrek vanuit Smara in Marokko naar Zouérat in Mauretanië zag de wagen er weer toonbaar uit. „Hij hield zich goed", vond De Rooy. „Alleen bij de deur tochtte het een beetje." De Rooy ging vroeg naar bed, maar deed geen oog dicht.

Doordat De Rooy in het achterveld moest starten, kon hij minder snel opschieten als hij dat hadden kunnen doen vanaf zijn gebruikelijke positie, tweede of derde. „We hadden veel last van het stof van achterblijvers, maar konden al met al redelijk doorrijden." Hij werd gisteren zevende. In het klassement staat hij achtste, op ruim vier uur van Tchagine. Onderweg zag De Rooy zijn vader langs de kant staan. Die had te kampen met een lekken- de inlaatpijpje. De truck van Hugo Duisters reed kort achter de teamcaptain van Gauloises De Rooy en kon daardoor snel assistentie verlenen.

De enigen die gisteren wel plezier hadden, waren motorrijder Pascal de Baar, die de derde Nederlander werd, achter Eric Verhoef en Frans Verhoeven, de Kia-rijders Bob ten Harkel en Hennie den Toom, die soms tien auto's tegelijk inhaalden en een foutloze rit afleverden en de truckers Hans Bekx (tweede) en Hans Stacey (vierde).

